

Kazimierz Reguła

Podłęże, st. 4, gm. Niepołomice, woj.
krakowskie, AZP 103-58/38

Informator Archeologiczny : badania 28, 48

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ilość kamieni zwiększała się przy spągu warstwy kulturowej. Występowanie fragm. warstwy kulturowej również pod tymi kamieniami, które tkwiły częściowo w warstwie calca pozwala wykluczyć przypuszczenie o naturalnym pochodzeniu bruku kamiennego. Bruk ten stanowił najprawdopodobniej fragm. umocnionej linii brzegowej dawnego jeziora. Przemawia za tym układ kamieni, występowanie ich w obrębie warstwy kulturowej oraz fakt, że od nieprzepuszczalnej warstwy gliny zwałowej warstwa kulturowa oddzielona była zaledwie kilku-, kilkunastocentymetrową warstwą piasku. Na zachodnim skraju bruku natrafiono na pojedynczą jamę postłupową.

Rodzaj i stan zachowania materiału zabytkowego nie pozwalają na formułowanie jednoznacznych wniosków co do przynależności chronologiczno-kulturowej odkrytych relikwów osadnictwa. Ich chronologia ustalona na podstawie fragm. ceramiki obejmuje wczesną epokę żelaza i okres wpływów rzymskich. Pojedyncze zabytki mogą być też związane z osadnictwem z epoki brązu.

Materiały złożono w Muzeum Okręgowym w Suwałkach.

Badania będą kontynuowane.

Pińczów, st. 37, gm. loco, woj. kieleckie — patrz: środkowa i późna epoka brązu

**Podłęże, st. 4
gm. Niepołomice, woj. krakow-
skie
AZP 103-58/38**

Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka

Badania prowadził Kazimierz Reguła. Finansowane przez Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej z wczesnego okresu halsztackiego.

Kontynuowano ratownicze badania archeologiczne. Stanowisko położone jest na krańdzi terasy nadzalewowej Wisły, nachylonej nieznacznie w kierunku wschodnim, kilkadziesiąt metrów na południowy zachód od stanowiska 3 (osada), na obszarze przysiółka o nazwie Rudzica. Jest ono znacznie zniszczone wskutek działania nielegalnej piaskowni. W oparciu o siatkę arową założono 3 odcinki badawcze na skraju piaskowni oraz w partii częściowo zniszczonej w trakcie eksploatacji surowca. Prace wykopaliskowe objęły obszar o powierzchni 85 m². Odsłonięto warstwę kulturową o grubości 60–70 cm, z materiałem krzemiennym (neolit), ułamkami naczyń (wczesna epoka żelaza, wczesne średniowiecze, średniowiecze, czasy nowożytne), przepalonymi kośćmi ludzkimi i wyrobem z brązu (mała sprzączka). Na głębokości 80–102 cm natrafiono na 3 groby — jeden ciałopalny, jamowy, bezpopielnicowy i dwa pochówki symboliczne, jamowe. Z wypełnisk jam grobowych wydobyto: 6 naczyń zachowanych w całości (placek gliniany, waza, 2 czerpaki, misa, naczynie jajowatego kształtu), 4 fragm. niekompletnych garnków oraz przepalone kości ludzkie i kawałki zmineralizowanego drewna ze stosu.

Badania będą kontynuowane.

**Rymanów, st. 25
gm. loco, woj. krośnieńskie**

Badania sondażowe prowadzili J. Ginalski i A. Muzyczuk. Osada. Okres halsztacki — okres lateński.

*Literatura: *Materiały...*, s. 184.